

Kościół w Wiktorowie

Kościół w Naramicach

Kościół w Wierzbju

Kościół w Gaszynie

Kościół w Skomlinie

Kościół w Łaszewie

Kościół w Popowicach

Kościół w Kadlubie

Dwór w Ożarowie

Kapliczka w Kamionie

Kościół w Grębieniu

Ziemia Wieluńska znana jest z licznych i różnorodnych zabytków architektury drewnianej, jednak najcenniejszy, godny szczególnej uwagi jest zespół XVI-sto wiecznych, drewnianych kościółków rozlokowanych w okolicach Wielunia. Te jedyne w swoim rodzaju sakralne budowle, ze względu na swą unikatowość i łączące je wspólne cechy, nazwane zostały kościołami typu wieluńskiego. Po podhalańskich drewnianych kościołach Małopolski stanowią najcenniejszy w kraju zespół drewnianej architektury sakralnej.

Wszystkie charakteryzują się jednolitym stylem architektonicznym. Mają jedną prostokątną nawę, do której prowadzą dwa wejścia i węższe, wielobocznie zamknięte prezbiterium. Pokrywa je wspólny stromy dach, kryty gontem. Dach wsparty jest często na rzeźbionych podporach (kroksztynach) tworzących rodzaj okapu. Kościoły są szalowane, konstrukcji zrębowej, na obłap. Cechą szczególną ich architektury są zgrabne, niskie wieże umieszczone na fasadzie, zorientowane ku zachodowi i na ogół nie przekraczające kalenicy nawy. Ozdabiają je bogato ornamentowane, drewniane portale, niektóre o wykroju „oślego grzbietu”.

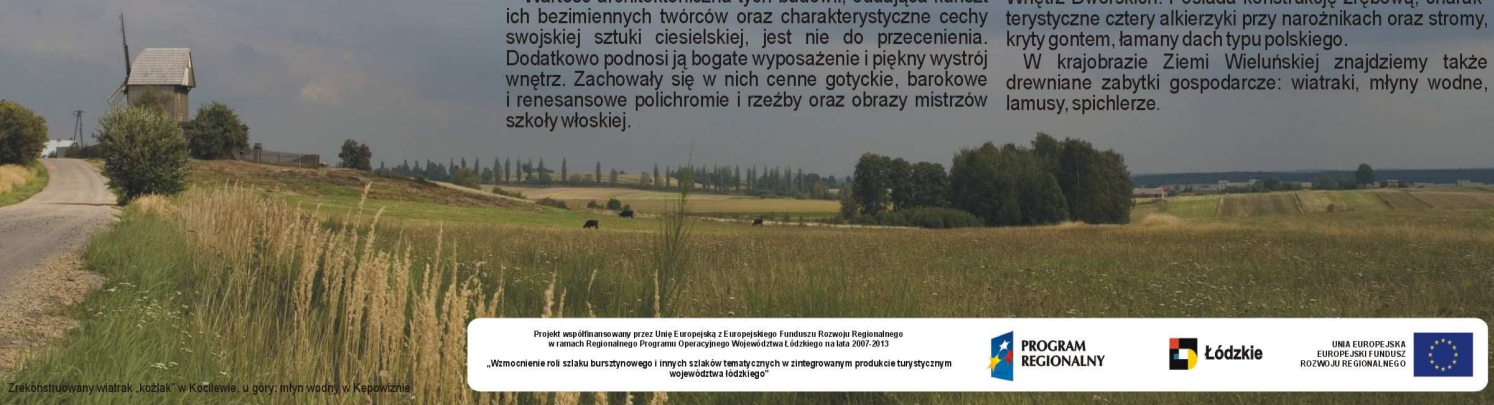
Wartość architektoniczna tych budowli, oddająca kunszt ich bezimiennych twórców oraz charakterystyczne cechy swojskiej sztuki ciesielskiej, jest nie do przecenienia. Dodatkowo podnosi ją bogate wyposażenie i piękny wystrój wnętrz. Zachowały się w nich cenne gotyckie, barokowe i renesansowe polichromie i rzeźby oraz obrazy mistrzów szkoły włoskiej.

Najcenniejszymi zabytkami tego typu są kościoły w Kadlubie, Grębieniu, Popowicach, Łaszewie, Wiktorowie, Wierzbju, Gaszynie, Naramicach i Skomlinie.

Kolejną perełką sakralnej architektury drewnianej jest stara, prawdopodobnie XVIII - sto wieczna kapliczka w Kamionie. Pamięta ona czasy, kiedy posiadający XII - sto wieczną metrykę Kamion był królewskim miastem.

Na Ziemi Wieluńskiej liczne były niegdyś drewniane, barokowe dwory szlacheckie. Niestety, do dziś przetrwały tylko pojedyncze obiekty. Najwspanialszym ich reprezentantem jest modrzewiowy, wzniesiony w 1757 r. alkierzowy dwór w Ożarowie, będący obecnie siedzibą Muzeum Wnętrz Dworskich. Posiada konstrukcję zrębową, charakterystyczne cztery alkierzyki przy narożnikach oraz stromy, kryty gontem, łamany dach typu polskiego.

W krajobrazie Ziemi Wieluńskiej znajdziemy także drewniane zabytki gospodarcze: wiatraki, młyny wodne, lamusy, spichlerze.

Zrekonstruowany wiatrak „kozłak” w Koclewie, u góry: młyn wodny w Kępowniu

